Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 11. septembra 2018 *

„Damping – Uvoz keramičnih ploščic s poreklom iz Kitajske – Člen 11(3) in (5) ter člen 17 Uredbe (ES) št. 1225/2009 (postala člen 11(3) in (5) ter člen 17 Uredbe (EU) 2016/1036) – Zavrnitev zahtevka za delni vmesni na damping omejeni pregled dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Izvedbeno uredbo (EU) št. 917/2011 – Trajna sprememba okoliščin – Vzorčenje – Individualna preiskava – Nesodelovanje v preiskavi, na podlagi katere so bili sprejeti dokončni ukrepi“

V zadevi T-654/16,

Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd s sedežem v Foshan Cityju (Kitajska), ki jo zastopata B. Spinoit in D. Philippe, avocats,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopajo M. França, T. Maxian Rusche, N. Kuplewatzky in A. Demeneix, agenti,

tožena stranka,

katere predmet je predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa Komisije C(2016) 4259 z dne 11. julija 2016 o zavrnitvi zahtevka za delni vmesni pregled, omejen na dampinške vidike dokončnih protidampinških ukrepov, ki so bili z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 917/2011 z dne 12. septembra 2011 uvedeni na uvoz keramičnih ploščic s poreklom iz Ljudske republike Kitajske,

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi H. Kanninen, predsednik, J. Schwarcz (poročevalec) in C. Iliopoulos, sodnika,

sodna tajnica: C. Heeren, administratorka,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 28. novembra 2017

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

Dejansko stanje

1 Tožeča stranka, družba Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd s sedežem v Foshanu (Kitajska), je proizvajalka keramičnih ploščic.

2 Svet Evropske unije je 12. septembra 2011 sprejel Izvedbeno uredbo (EU) št. 917/2011 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz keramičnih ploščic s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2011, L 238, str. 1, v nadaljevanju: dokončna uredba). Stopnje protidampinških dajatev so temeljile na stopnjah dampinga, ugotovljenih v preiskavi, ker so bile te nižje od stopenj škode.

3 Med preiskavo, na podlagi katere so bili sprejeti ti dokončni ukrepi, je Evropska komisija uporabila vzorčenje v skladu s členom 17 Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (EU) št. 37/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2014 (UL 2014, L 18, str. 1) (v nadaljevanju: osnovna uredba) (ki jo je nadomestila Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016, L 176, str. 21)). Vzorčenim proizvajalcem izvoznikom, ki jim je bila odobrena individualna obravnava v skladu s členom 9(5) osnovne uredbe (postal člen 9(5) Uredbe 2016/1036), so bile naložene individualne stopnje protidampinške dajatve. Proizvajalcem izvoznikom, ki so sodelovali v preiskavi, vendar niso bili vključeni v vzorec, in proizvajalcem izvoznikom, ki so bili vzorčeni, vendar niso bili deležni individualne obravnave, je bila naložena stopnja protidampinške dajatve, ki je bila izračunana na podlagi člena 9(6) osnovne uredbe (postal člen 9(6) Uredbe 2016/1036) kot tehtano povprečje stopenj dampinga vzorčenih proizvajalcev izvoznikov, in sicer stopnja 30,6 %. Zahtevke za individualno preiskavo na podlagi člena 17(3) osnovne uredbe (postal člen 17(3) Uredbe 2016/1036) je predložilo osem sodelujočih proizvajalcev izvoznikov. Sklenjeno je bilo, da se individualna preiskava izvede samo za enega od teh proizvajalcev izvoznikov, ker izvedba ni predstavljala obremenitve. Ta proizvajalec izvoznik je bil daleč največji med osmimi proizvajalci izvozniki, ki so zaprosili za individualno preiskavo. Po dokončnem razkritju pa je bilo ugotovljeno, da ta proizvajalec izvoznik ni predložil nekaterih potrebnih informacij, zaradi česar so bila za ugotovitve glede tega proizvajalca izvoznika v skladu s členom 18 osnovne uredbe (postal člen 18 Uredbe 2016/1036) uporabljena razpoložljiva dejstva. Navedenemu proizvajalcu izvozniku in proizvajalcem izvoznikom, ki niso sodelovali v preiskavi, je bila naložena stopnja protidampinške dajatve, določena z uporabo najvišjih stopenj dampinga, ugotovljenih za reprezentativni izdelek sodelujočega proizvajalca izvoznika, in sicer stopnja 69,7 %.

4 Tožeča stranka ni sodelovala v upravnem postopku, na podlagi katerega je bila sprejeta dokončna uredba, tako da njeno ime ni vključeno v Prilogo I k dokončni uredbi. Za njen uvoz zadevnega izdelka se torej uporabi stopnja 69,7 %.

5 Tožeča stranka je z dopisom z dne 7. septembra 2013 na podlagi člena 11(3) osnovne uredbe (postal člen 11(3) Uredbe 2016/1036) od Komisije zahtevala delni vmesni pregled, omejen na damping. Razloga za ta zahtevek sta bila, prvič, to, da je tožeča stranka vzpostavila nov distribucijski sistem prek povezanega podjetja, in drugič, to, da je uvedla novo vrsto izdelka, ki ni obstajala v obdobju med 1. aprilom 2009 in 31. marcem 2010 (v nadaljevanju: obdobje preiskave). Tožeča stranka je v zahtevku za pregled navedla, da ni sodelovala v prvotni preiskavi, ker ni poznala končnega namembnega kraja svojih izdelkov, ki jih je v obdobju preiskave prodajala izključno kitajski trgovski družbi. Ker je tožeča stranka trdila, da v obdobju preiskave zadevnega izdelka ni izvažala v Evropsko unijo, so jo službe

Komisije opozorile na dejstvo, da če je ta trditev resnična, je ustrezna pravna pot za odobritev stopnje dajatve v višini 30,6 %, taka, da zaprosi za odobritev statusa novega proizvajalca izvoznika v skladu s členom 3 dokončne uredbe. Ta določba določa:

„Kadar [nov kitajski proizvajalec] Komisiji zagotovi zadostne dokaze, da ni izvažal blaga iz člena 1(1) s poreklom iz [Kitajske] med obdobjem preiskave (od 1. aprila 2009 do 31. marca 2010), da ni povezan z izvoznikom ali proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi, uvedeni s to uredbo, oziroma da je dejansko izvažal zadevno blago ali prevzel nepreklicno pogodbeno obveznost, da bo izvažal znatno količino v Unijo po koncu obdobja preiskave, lahko Svet z navadno večino na predlog Komisije in po posvetovanju s svetovalnim odborom spremeni člen 1(2), da bi navedenemu proizvajalcu pripisal dajatev, ki se uporablja za sodelujoče proizvajalce, ki niso vključeni v vzorec, v višini 30,6 %.“

6 Po nizu izmenjav dopisov s Komisijo je tožeča stranka z dopisom z dne 10. februarja 2015 zaprosila za prekinitev obravnave njenega zahtevka za vmesni pregled na podlagi člena 11(3) osnovne uredbe, da ne bi zadrževala svojega zahtevka za odobritev statusa novega proizvajalca izvoznika, ki ga je vložila v času te izmenjave dopisov.

7 Tožeča stranka je 28. januarja 2016 Komisijo prosila, naj nadaljuje obravnavo njenega zahtevka za vmesni pregled. Komisija je 13. aprila 2016 tožeči stranki poslala dokument o splošnem razkritju, v katerem so bila povzeta bistvena dejstva in premisleki, na podlagi katerih je Komisija nameravala ta zahtevek zavrniti. Komisija je s sklepom z dne 15. aprila 2016 zahtevek za odobritev statusa novega proizvajalca izvoznika zavrnila. Med drugim je menila, da s preiskavo ni bilo mogoče ugotoviti, da tožeča stranka zadevnega izdelka s poreklom iz Kitajske ni izvažala v Unijo v obdobju preiskave in da ni bila povezana z nobenim izvoznikom ali proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi, uvedeni z dokončno uredbo. Tožeča stranka je ta sklep izpodbijala v zadevi Foshan Lihua Ceramic/Komisija (T-310/16). Tožeča stranka je 22. aprila 2016 odgovorila na dokument o splošnem razkritju. Med drugim je menila, da je Komisija pri presoji s tem, da je zavrnila začetek preiskave vmesnega pregleda, ker tožeča stranka ni bila vključena v vzorec, napačno uporabila pravo.

8 Komisija je s sklepom z dne 11. julija 2016 zavrnila zahtevek tožeče stranke za vmesni pregled (v nadaljevanju: izpodbijani sklep). V točki 8 obrazložitve tega sklepa je Komisija navedla:

„Kot je pojasnjeno v točki 8 dokumenta o splošnem razkritju, je Komisija v prvotni preiskavi uporabila vzorčenje. Zato je preučila položaj omejenega števila proizvajalcev izvoznikov, ki so bili izbrani za sodelovanje v vzorcu, v katerega tožeča stranka ni bila vključena. Glede na to, da veljavni ukrepi temeljijo na pregledu vzorčenih družb, se mora trditev o spremembi okoliščin v smislu člena 11(3) osnovne uredbe nanašati na iste družbe, kot so bile vključene v vzorec, ali na spremembe, ki so vplivale na vse proizvajalce izvoznike v tej državi. Glede na to, da se sprememba okoliščin, ki jo zatrjuje tožeča stranka, nanaša izključno na njen položaj, in ne na položaj vzorčenih družb ali vseh proizvajalcev izvoznikov iz [Kitajske], ta sprememba v okviru zahteve v skladu s členom 11(3) osnovne uredbe ni relevantna. V prvotni preiskavi za tožečo stranko sicer ni bila določena individualna stopnja dampinga, ker tožeča stranka ni zahtevala individualne obravnave. Tožeča stranka se ne more sklicevati na člen 11(3) osnovne uredbe, da bi se zanjo zdaj določila individualna stopnja dampinga. V nasprotnem primeru bi se možnosti vzorčenja onemogočil polni učinek. Če je individualna stopnja dampinga nižja od zneska, ki se uporablja za izvoz tožeče stranke na podlagi vzorca, lahko njeni uvozniki zaprosijo za vračilo na podlagi člena 11(8) osnovne uredbe (postal člen 11(8) Uredbe 2016/1036). Zato se predlog tožeče stranke […] zavrne.“

Postopek in predlogi strank

9 Tožeča stranka je 13. septembra 2016 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.

10 Tožeča stranka je 7. decembra 2016 v repliki v zadevi Foshan Lihua Ceramic/Komisija (T-310/16) predlagala združitev navedene zadeve z obravnavano zadevo. Komisija je 16. decembra 2016 tej združitvi nasprotovala. Predsednik četrtega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 23. januarja 2017 odločil, da se ti zadevi ne združita.

11 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– izpodbijani sklep razglasi za ničen;

– Komisiji naloži plačilo stroškov;

12 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

13 Tožeča stranka navaja en sam tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 11(3) in (5) v povezavi s členom 17(3) osnovne uredbe (člen 11(5), ki je postal člen 11(5) Uredbe 2016/1036) in člena 6.10.2 Sporazuma o izvajanju člena VI Splošnega sporazuma o carinah in trgovini 1994 (GATT) (UL 1994, L 336, str. 103, v nadaljevanju: protidampinški sporazum) iz Priloge 1 A k Sporazumu o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (STO) (UL 1994, L 336, str. 3). Tožeča stranka v utemeljitev tega tožbenega razloga v bistvu navaja sedem argumentov.

14 Prvič, tožeča stranka v bistvu meni, da iz člena 11(3) osnovne uredbe ne izhaja, da mora zahtevek za vmesni pregled proizvajalca izvoznika, ki ni vključen v vzorec, temeljiti na dokazu o spremenjenih okoliščinah, ki zadevajo vse proizvajalce izvoznike. Poleg tega naj bi bilo dokazovanje take spremembe okoliščin skoraj vedno nemogoče.

15 Drugič, tožeča stranka meni, da je bila diskriminirana, ker vzorčenim proizvajalcem izvoznikom ni bilo treba predložiti takega dokaza. V zvezi s tem se tožeča stranka ne strinja, da so vzorčeni proizvajalci izvozniki in proizvajalci izvozniki, ki niso bili vključeni v vzorec, v različnem položaju. Razlike med tema dvema skupinama proizvajalcev izvoznikov naj ne bi izvirale iz njihove različne „specifičnosti, posebnosti ali narave“, ampak so izključno posledica uporabe široke diskrecijske pravice, ki jo ima Komisija pri določanju meril za vzorčenje.

16 Tretjič, iz točke 189 sodbe z dne 9. junija 2016, Growth Energy in Renewable Fuels Association/Svet (T-276/13, EU:T:2016:340), naj bi bilo razvidno, da je treba individualno preiskavo proizvajalca izvoznika odobriti, razen v primerih, v katerih je število izvoznikov ali proizvajalcev tako veliko, da bi individualne preiskave predstavljale preveliko obremenitev organov in bi onemogočile, da se preiskava v primernem času zaključi. Čeprav Komisija tožeči stranki ni odobrila individualne preiskave, pa naj ne bi trdila, da bi zahtevek tožeče stranke za pregled iz septembra 2013 preprečeval, da se preiskava v zvezi s pregledom v primernem času konča. Komisija naj bi tako kršila člen 17(3) osnovne uredbe in člen 6.10.2 protidampinškega sporazuma. Poleg tega naj v nasprotju s tem, kar naj bi trdila Komisija, osnovna uredba ne bi določala nobene časovne omejitve za vložitev zahteve za individualno preiskavo.

17 Četrtič, iz člena 11(5) osnovne uredbe naj bi izhajalo, da se člen 17(3) iste uredbe uporablja tudi v postopkih vmesnega pregleda. Zato naj bi bilo razlogovanje, ki zavrnitev uvedbe preiskave v zvezi s pregledom utemeljuje na podlagi polnega učinka vzorčenja, napačno.

18 Petič, posebna skupina, ustanovljena v okviru STO, naj bi v svojem poročilu z naslovom „Združene države – Protidampinški ukrepi za nekatere kozice iz Vietnama“, ki je bilo sprejeto 11. julija 2011 (WT/DS404/R, odstavek 7.181), glede vmesnega pregleda odločila, da se prvi stavek člena 6.10.2 protidampinškega sporazuma uporabi samo, če neizbrani izvozniki ali proizvajalci predložijo tako imenovane prostovoljne odzive. Zahtevek tožeče stranke za vmesni pregled pa bi bilo treba šteti za prostovoljni odgovor v smislu te določbe.

19 Šestič, tožeča stranka v repliki navaja, da bi jo Komisija morala po tem, ko je vložila zahtevek ter izkazala individualne in posebne spremenjene okoliščine, obravnavati vsaj kot izvoznika, ki je od tedaj sodeloval, in zanjo v skladu s členom 9(6) osnovne uredbe uporabiti stopnjo protidampinške dajatve, izračunano kot tehtano povprečje stopenj dampinga vzorčenih proizvajalcev izvoznikov.

20 Sedmič, tožeča stranka naj bi argumente v zvezi s členom 17(3) osnovne uredbe že navedla v odgovoru na dokument o splošnem razkritju, vendar naj se Komisija v izpodbijani odločbi nanje ne bi odzvala ter naj bi tako kršila pravico tožeče stranke do poštenega sojenja in njeno pravico do obrambe. Poleg tega naj bi Komisija s tem, da je tožeči stranki zavrnila status novega izvoznika in vmesni pregled, tej onemogočila pravilno uporabo veljavnih pravil.

21 Komisija argumente tožeče stranke izpodbija.

22 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je v skladu s členom 11(3), prvi pododstavek, osnovne uredbe potrebo po nadaljevanju izvajanja ukrepov mogoče pregledati med drugim na zahtevo katerega koli izvoznika ali uvoznika ali proizvajalcev Unije, če ta zahteva vsebuje dovolj dokazov, ki utemeljujejo potrebo po takšnem vmesnem pregledu. V obravnavanem primeru je zahtevo vložila tožeča stranka kot proizvajalka izvoznica. Poleg tega med strankama ni sporno, da se je navedena zahteva nanašala izključno na damping.

23 Iz določb člena 11(3), drugi pododstavek, osnovne uredbe je razvidno, da če v bistvu zahtevo, ki se nanaša izključno na damping, vloži izvoznik, je pogoj za potrebo po vmesnem pregledu ta, da navedena zahteva vsebuje dovolj dokazov, ki izkazujejo, da nadaljnje izvajanje ukrepa ni več potrebno za preprečevanje dampinga.

24 V skladu s sodno prakso lahko Svet glede zahteve za pregled, ki se nanaša izključno na damping, na podlagi navedenih določb ugotovi obstoj bistvenih sprememb okoliščin glede dampinga in lahko, potem ko je potrdil trajnost teh sprememb, odloči, da je treba zadevno protidampinško dajatev spremeniti (glej sodbo z dne 28. aprila 2015, CHEMK in KF/Svet, T-169/12, EU:T:2015:231, točka 37 in navedena sodna praksa).

25 Tako je iz člena 11(3), drugi in tretji pododstavek, osnovne uredbe (postal člen 11(3), drugi in tretji pododstavek, Uredbe 2016/1036) razvidno, da je cilj vmesnega pregleda preveriti potrebo po ohranitvi protidampinških ukrepov in da morajo institucije v zvezi s tem, kadar se zahteva za pregled izvoznika nanaša zgolj na damping, najprej oceniti potrebo po ohranitvi obstoječega ukrepa in v zvezi s tem ugotoviti obstoj ne le bistvenih, ampak tudi trajnih spremenjenih okoliščin, ki se nanašajo na damping (sodba z dne 28. aprila 2015, CHEMK in KF/Svet, T-169/12, EU:T:2015:231, točka 43).

26 Sodišče je v okviru uporabe člena 14(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 2176/84 z dne 23. julija 1984 o zaščiti proti dumpinškemu ali subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske gospodarske skupnosti (UL 1984, L 201, str. 1), v skladu s katerim se je pregled na zahtevo zainteresirane stranke opravil pod pogojem, da je predložila dokaz o dovolj spremenjenih okoliščinah, ki upravičujejo potrebo po takšnem pregledu, pojasnilo, da se je postopek pregleda opravil v primeru spremembe podatkov, na podlagi katerih so bile vrednosti, uporabljene v uredbi o uvedbi protidampinških ukrepov, določene (sodba z dne 24. februarja 1987 Continentale Produkten Gesellschaft Erhardt-Renken/Komisija, 312/84, EU:C:1987:94, točka 11). S sklicevanjem na to sodno prakso je Splošno sodišče v okviru uporabe člena 11(3) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995

o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 45) (postal člen 11(3) osnovne uredbe) razsodilo, da je namen postopka pregleda, da se naložene dajatve prilagodijo spremembi dejavnikov, ki so bili razlog za njihovo uvedbo, in da torej postopek predpostavlja spremembo teh dejavnikov (sodba z dne 29. junija 2000 v zadevi Medici Grimm/Svet, T-7/99, EU:T:2000:175, točka 82).

27 Iz tega sledi, da mora zahtevek za vmesni pregled iz člena 11(3) osnovne uredbe, ki je omejen na damping in ga vloži proizvajalec izvoznik, vključevati dokaze, da so se dejavniki – ki so bili podlaga za določitev stopnje dampinga, uporabljene za določitev protidampinške dajatve, ki se uporablja za proizvajalca izvoznika, ki je navedeni zahtevek vložil – bistveno in trajno spremenili.

28 Ker tožeča stranka ni bila udeležena v preiskavi, na podlagi katere je bila sprejeta dokončna uredba, se v obravnavani zadevi v skladu s členom 18(1) osnovne uredbe (postal člen 18(1) Uredbe 2016/1036) in s točko 6 Obvestila o začetku tega prvotnega postopka (UL 2010, C 160, str. 20) šteje, da v preiskavi ni sodelovala. Ugotovitve v zvezi z nesodelujočimi proizvajalci izvozniki so v skladu s temi istimi določbami temeljile na dostopnih podatkih, zaradi česar so te ugotovitve lahko bile manj ugodne, kot bi bile, če bi v preiskavi sodelovali.

29 Konkretneje, iz točk 66 in 77 obrazložitve Uredbe Komisije (EU) št. 258/2011 z dne 16. marca 2011 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz keramičnih ploščic s poreklom iz [Kitajske] (UL 2011, L 70, str. 5) ter točk 92 in 93 obrazložitve dokončne uredbe izhaja, da je bila proizvajalcem izvoznikom, ki niso sodelovali v preiskavi, kot je tožeča stranka, naložena stopnja protidampinške dajatve, določena z uporabo najvišjih stopenj dampinga, ugotovljenih za reprezentativni izdelek sodelujočega proizvajalca izvoznika, in sicer stopnja 69,7 %.

30 Iz tega izhaja, da mora vsak proizvajalec izvoznik iz te skupine dokazati, da so se okoliščine, ki so bile podlaga za to zadnjo določitev, bistveno in trajno spremenile. Ker ta določitev stopnje temelji na podatkih, ki se nanašajo na vzorec, lahko, kot pravilno navaja Komisija, tožeča stranka dokaznemu bremenu, ki je v zvezi s tem na njeni strani, zadosti, če dokaže tudi, bodisi da so se dejavniki, ki so bili podlaga za določitev stopnje dampinga, uporabljene za določitev protidampinške dajatve, ki se uporablja za vzorčene družbe, bistveno in trajno spremenili bodisi da so take spremembe vplivale na vse proizvajalce izvoznike iz države izvoznice.

31 Ker je tožeča stranka v zahtevku za vmesni pregled, omejen na damping, zatrjevala zgolj vzpostavitev novega distribucijskega sistema prek povezanega podjetja in uvedbo nove vrste izdelka, ki naj ne bi obstajal v obdobju preiskave, je predložila le informacije, ki se nanašajo na njen položaj, kar je tudi sama izrecno priznala.

32 Iz tega izhaja, da je Komisija lahko pravilno ugotovila, da tožeča stranka ni predložila potrebnih dokazov, ki bi upravičevali uvedbo delnega vmesnega pregleda, omejenega na damping, in je zato njen zahtevek lahko zavrnila.

33 Te ugotovitve ni mogoče izpodbiti z različnimi argumenti tožeče stranke.

34 Na prvem mestu, glede argumenta, ki se nanaša na domnevno diskriminacijo tožeče stranke v primerjavi z vzorčenimi podjetji, je po eni strani treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso spoštovanje načel enakosti in prepovedi diskriminacije zahteva, da se primerljivi položaji ne obravnavajo različno in da se različni položaji ne obravnavajo enako, razen če je taka obravnava objektivno utemeljena (glej sodbo z dne 13. decembra 2007, Asda Stores, C-372/06, EU:C:2007:787, točka 62 in navedena sodna praksa). Tožeča stranka, ki ni sodelovala v prvotni preiskavi, pa z vidika ugotovitev glede stopnje dampinga nikakor ni v enakem položaju kot proizvajalci izvozniki, ki so v njej sodelovali. Ker je zakonodajalec v členu 18(1) osnovne uredbe določil, da se stopnja protidampinške dajatve za proizvajalce izvoznike, ki niso sodelovali, določi na podlagi dostopnih podatkov, je ta lahko

manj ugodna, kot bi bila, če bi sodelovali. Način določanja te stopnje v prvotnem postopku logično vpliva na pogoje, pod katerimi proizvajalec izvoznik lahko zaprosi za delni vmesni pregled, omejen na damping, kot je bilo pojasnjeno zgoraj v točkah od 22 do 32.

35 Po drugi strani, tožeča stranka s tem, da zatrjuje domnevno diskriminacijo sodelujočih proizvajalcev izvoznikov, ki niso bili vključeni v vzorec, v primerjavi z vzorčenimi proizvajalci izvozniki, ne more dokazati, da je bila diskriminirana. Ker tožeča stranka ni sodelovala v prvotni preiskavi, ni zahtevala, da je vključena v vzorec. Ker se njen argument ne nanaša na njen položaj, njegova morebitna utemeljenost ne more povzročiti ničnosti izpodbijane odločbe v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko. Tožeča stranka zato nima pravnega interesa za uveljavljanje tega argumenta (glej v tem smislu sodbo z dne 28. februarja 2017, JingAo Solar in drugi/Svet, T-157/14, neobjavljena, EU:T:2017:127, točke od 64 do 72).

36 Na drugem mestu, v zvezi z argumenti, ki se nanašajo na kršitev členov 11(5) in 17(3) osnovne uredbe (glej točki 16 in 17 zgoraj), je treba opozoriti, prvič, da je pri razlagi določbe prava Unije treba upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi sobesedilo in cilje, ki jih uresničuje ureditev, katere del je (glej sodbo z dne 18. septembra 2014, Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, točka 42 in navedena sodna praksa).

37 Drugič, iz člena 11(5) osnovne uredbe izhaja, da se „[u]strezne določbe te uredbe v zvezi s postopki in vodenjem preiskav razen tistih, ki se nanašajo na roke, […] uporabljajo za vsak pregled, ki se opravlja v skladu z odstavki 2, 3 in 4“. Tako člen 11(5) osnovne uredbe ne vključuje postopkov pregleda vseh določb v zvezi s postopki in vodenjem preiskav, ki se uporabljajo v okviru prvotne preiskave. Člen 11(5) osnovne uredbe uporabo teh določb v postopkih pregleda pogojuje z njihovo relevantnostjo.

38 Tretjič, iz ustaljene sodne prakse izhaja, da se postopek pregleda načeloma razlikuje od postopka prvotne preiskave, ki je urejen z drugimi določbami osnovne uredbe. Objektivna razlika med tema vrstama postopkov namreč temelji na dejstvu, da je uvoz, ki je predmet postopka pregleda, tisti, za katerega so bili že uvedeni dokončni protidampinški ukrepi in v zvezi s katerim je bilo načeloma predloženo dovolj dokaznega gradiva za ugotovitev, da bi ukinitev teh ukrepov verjetno spodbudila nadaljevanje ali ponovni pojav dampinga in škode. Ko je uvoz predmet prvotne preiskave, pa je, nasprotno, namen te preiskave ravno ugotoviti obstoj, stopnjo in učinek vsakega zatrjevanega dampinga (sodba z dne 27. januarja 2005, Europe Chemi-Con (Deutschland)/Svet, C-422/02 P, EU:C:2005:56, točke od 48 do 50; glej tudi sodbo z dne 28. aprila 2015, CHEMK in KF/Svet, T-169/12, EU:T:2015:231, točki 59 in 60 ter navedena sodna praksa).

39 V teh okoliščinah je Sodišče že presodilo, da ob upoštevanju splošne sistematike in ciljev sistema osnovne uredbe nekatere od teh določb, ki urejajo prvotno preiskavo, niso namenjene uporabi v postopku pregleda (glej sodbo z dne 28. aprila 2015, CHEMK in KF/Svet, T-169/12, EU:T:2015:231, točka 59 in navedena sodna praksa).

40 V obravnavani zadevi zadošča ugotoviti, da bi bila uporaba člena 17(3) osnovne uredbe, ki določa individualno preiskavo tudi v okviru presoje zahtevka za vmesni pregled, ki ga je vložil proizvajalec izvoznik, ki ni sodeloval v prvotni preiskavi, v nasprotju z namenom postopka vmesnega pregleda, kot je navedeno v točkah od 22 do 27 zgoraj. Tak pristop namreč ne bi omogočal presoje, ali so se dejavniki – ki so bili podlaga za določitev stopnje dampinga, uporabljene za določitev protidampinške dajatve, ki se uporablja za tega proizvajalca izvoznika – bistveno in trajno spremenili. Podatki, ki izhajajo iz analize informacij, ki se nanašajo na vzorčene proizvajalce izvoznike, bi se potem primerjali s podatki zadevnega proizvajalca izvoznika.

41 Zato v okviru presoje potrebe po uvedbi preiskave v zvezi z vmesnim pregledom na podlagi dveh domnevnih sprememb okoliščin, ki ju je navedla tožeča stranka, uporaba individualne preiskave ni relevantna. V nasprotnem primeru bi se lahko tožeča stranka izognila obveznostim glede dokaznega bremena, ki ji je zaradi njenega statusa podjetja, ki ni sodelovalo v prvotni preiskavi, naloženo na podlagi člena 11(3) osnovne uredbe.

42 Iz tega sledi, da splošna sistematika in cilji sistema, ki je uveden z osnovno uredbo, nasprotujejo temu, da bi se tožeča stranka sklicevala na člen 11(5) in člen 17(3) osnovne uredbe, da bi zahtevala individualno stopnjo protidampinške dajatve na koncu postopka, ki ga je začela na podlagi člena 11(3) iste uredbe. Tožeča stranka se za utemeljitev svojih argumentov prav tako ne more uspešno sklicevati na člen 6.10.2 protidampinškega sporazuma, saj je bila ta določba – razen njenega drugega stavka, v skladu s katerim se „[p]rostovoljni odzivi […] ne smejo zavračati“ – prenesena s členom 17(3) osnovne uredbe, tožeča stranka pa ne trdi, da naj bi bil ta prenos napačen.

43 Te ugotovitve potrjujeta najprej besedilo in sistematika člena 17 osnovne uredbe in zlasti njegov odstavek 3, v skladu s katerim se individualna preiskava iz te določbe uporabi le v okviru preiskav, pri katerih je Komisija uporabila vzorčenje. Določa namreč, da, „[v] primerih, kjer je bila preiskava v skladu s tem členom omejena, se vseeno izračuna individualna stopnja dampinga“. Pregled zahtevka za vmesni pregled je ločen od pregleda, ki je privedel do uvedbe dokončnih protidampinških ukrepov (glej točko 38 zgoraj), in v nasprotju s tem, kar je trdila tožeča stranka na obravnavi, ne pomeni njenega nadaljevanja. Ločeno naravo teh dveh pregledov še dodatno potrjuje razmerje med njima, kot izhaja iz osnovne uredbe. Prvič, v skladu s členom 11(3), prvi pododstavek, osnovne uredbe lahko namreč proizvajalec izvoznik vmesni pregled zahteva šele po poteku enega leta od uvedbe dokončnih ukrepov, drugič, obdobje preiskave za vmesni pregled poteka po obdobju prvotne preiskave (sodbi z dne 28. januarja 2016, CM Eurologistik in GLS, C-283/14 in C-284/14, EU:C:2016:57, točka 72; z dne 13. septembra 2013, Cixi Jiangnan Chemical Fiber in drugi/Svet, T-537/08, neobjavljena, EU:T:2013:428, točka 71, in sklepni predlogi generalnega pravobranilca N. Jääskinena v združenih zadevah CM Eurologistik in GLS, C-283/14 in C-284/14, EU:C:2015:628, točka 29) in, tretjič, preiskava v zvezi z vmesnim pregledom je lahko med drugim omejena na damping ali na škodo, medtem ko mora biti prvotna preiskava celovita.

44 V obravnavanem primeru Komisija v okviru obravnavanja zahtevka tožeče stranke za vmesni pregled ni uporabila vzorčenja v skladu s členom 17(1) osnovne uredbe (postal člen 17(1) Uredbe 2016/1036). Ta zahtevek je obravnavala neposredno na podlagi informacij, navedenih v zahtevku. Člena 17(3) osnovne uredbe torej v tem postopku ni bilo mogoče uporabiti.

45 Dalje, v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, ta individualne preiskave v skladu s členom 17(3) osnovne uredbe ne more zahtevati kadar koli in s tem zahtevati, da bi Komisija preverila stopnjo protidampinške dajatve, ki se uporablja za njen uvoz. Stopnje protidampinške dajatve je mogoče spremeniti le v skladu s členoma 11 in 12 osnovne uredbe (člen 12 je postal člen 12 Uredbe 2016/1036). Zahtevek tožeče stranke je bil vložen na podlagi člena 11(3) osnovne uredbe, v točkah 41 in 42 zgoraj pa je bilo že ugotovljeno, da uporaba člena 17(3) navedene uredbe v obravnavanem primeru v tem okviru ni bila relevantna.

46 Nazadnje, iz člena 11(4), četrti pododstavek, osnovne uredbe (postal člen 11(4), četrti pododstavek, Uredbe 2016/1036) izhaja, da kadar se vzorčenje uporabi v prvotni preiskavi, nov proizvajalec izvoznik ne more zahtevati pregleda v skladu s predhodnimi pododstavki istega odstavka. Namen tega je preprečiti, da bi bili taki proizvajalci izvozniki v boljšem položaju kot proizvajalci izvozniki, ki so sodelovali v prvotni preiskavi, vendar niso bili vzorčeni in jim je bila zato naložena stopnja protidampinške dajatve, izračunana v skladu s členom 9(6) osnovne uredbe. Vendar ni nobenega razloga za prepričanje, da je zakonodajalec Unije želel proizvajalcu izvozniku, ki ni sodeloval v prvotni preiskavi, omogočiti, da bi ob koncu postopka pregleda zanj veljala individualna stopnja protidampinške dajatve, glede na to, da jo je izključil za nove proizvajalce izvoznike.

47 Na tretjem mestu, tožeča stranka je šele v repliki navedla argument, v skladu s katerim bi jo Komisija lahko vsaj od takrat obravnavala kot sodelujočo proizvajalko izvoznico in bi ji zato odobrila stopnjo protidampinške dajatve, ki se v skladu s členom 9(6) osnovne uredbe uporablja za sodelujoče proizvajalce izvoznike. Tožeča stranka je v zvezi s tem na obravnavi priznala, da gre za nov tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev te zadnje določbe, ne da bi navedla kakršen koli argument, v skladu s katerim ta tožbeni razlog temelji na pravnih in dejanskih okoliščinah, ki so se razkrile med postopkom, ali ki bi ga bilo treba razumeti kot dopolnitev argumenta iz tožbe. Zato v skladu s členom 84 Poslovnika Splošnega sodišča ta argument ni dopusten.

48 Na četrtem mestu, glede trditev, ki se nanašajo na razlago člena 6.10.2 antidampinškega sporazuma v poročilu posebne skupine, ustanovljene v okviru STO, naslovljenim „Združene države – Protidampinški ukrepi za nekatere kozice iz Vietnama“, ki je bilo sprejeto 11. julija 2011 (WT/DS404/R, odstavek 7.181), zadošča ugotoviti, da niti iz odlomka tega poročila, ki ga je citirala tožeča stranka, niti iz katerega drugega dela navedenega poročila, ki se nanaša na razlago tega člena, ne izhaja, da bi organi, pristojni za protidampinške preiskave, kot je Komisija, morali začeti postopek vmesnega pregleda, kot je določen v okviru prava Unije v členu 11(3) osnovne uredbe, na podlagi informacij, ki se nanašajo samo na domnevno spremembo okoliščin, ki vpliva na proizvajalca izvoznika, ki ni sodeloval v prvotni preiskavi, v kateri je bilo uporabljeno vzorčenje. Prav tako iz tega ne izhaja, da se v položaju, kot je ta v obravnavani zadevi, tak proizvajalec izvoznik lahko v okviru zahtevka za uvedbo vmesnega pregleda na podlagi informacij, ki se nanašajo zgolj nanj, sklicuje na člen 6.10.2 protidampinškega sporazuma.

49 Na petem mestu, tožeča stranka Komisiji očita, da v izpodbijani odločbi ni odgovorila na njene argumente, ki se nanašajo na člen 17(3) osnovne uredbe. Kot je bilo pravkar razsojeno, pa ta določba v obravnavani zadevi, kot je pojasnjeno v točkah od 22 do 32 zgoraj, ne vpliva na razlago in uporabo člena 11(3) osnovne uredbe. S tem, da ni izrecno odgovorila na argumente, ki se nanašajo na določbo, ki se v obravnavanem primeru ne uporablja, Komisija ni mogla kršiti pravice do poštenega sojenja in pravice do obrambe.

50 Zato je edini tožbeni razlog treba zavrniti.

Stroški

51 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

52 Ker tožeča stranka ni uspela, se ji naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi stroške Komisije.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd se naloži plačilo stroškov.

Kanninen Schwarcz Iliopoulos

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 11. septembra 2018.

Podpisi